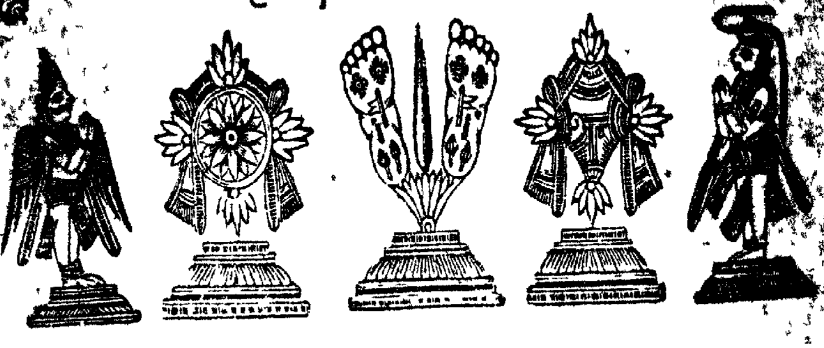
గేయాలు, కీర్తనలు

తిరువూరి పద్మావతమ్మ

శ్రీమతే రామానుజాయనమః.

తిరుమాలై పద్యములు.

[illegible]డిప్పొడియాళ్వారులచే రచియింపంబడిన

తిరుమాలై ప్రబంధము

నిశ్చి[illegible] తేవప్పెరుమాళ్లయ్య గారిచే

నాంధ్రీకరింపంబడి

లేఖకప్రమాదాది జనితదోషంబులు లేకుండునట్లు

వం - నరసింహయ్యచే

పరిష్కరింపంబడి

చెన్నపట్టణము:

26, పాపమ్మ బ్రాడ్వే,

కా. నరహరి నాయని వారి

శ్రీహరి ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపంబడి,

ప్రచురింపంబడియె

1891.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

శ్రీ మదచ్యుత శఠగోప యతిరాజ
వరవరముని నిజగురుభ్యో నమః.

శ్లో॥ శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్
యతీన్ద్రప్రవణం వందే - రమ్యజామాతరం మునిమ్॥
లక్ష్మీనాథసమారమ్భాం - నాథయామునమధ్యమామ్
అస్మదాచార్యపర్యన్తాం - వందే గురుపరంపరామ్॥
యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ
వ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే
అస్మద్గురోర్భగవతోస్య దయైకసిన్ధోః
రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥
మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతి
స్సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్
ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం
శ్రీమత్తదఙ్ఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥
[illegible]తం సరశ్చ మహదాహ్వయ భట్టనాథ
[illegible]భక్తిసారకులశేఖర యోగివాహాన్
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణు పరకాలయతీన్ద్రమిశ్రాన్
శ్రీమత్పరాఙ్కుశమునిం ప్రణతోస్మి నిత్యం॥
తమేవ మత్వా పరవాసుదేవం
రఙ్గేశయం రాజవదర్హణీయమ్
ప్రాబోధకీం యోకృత సూక్తిమాలాం
భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుం భగవన్తమీడే॥

పరమపదవాసుని రంగపతిని రాజ
పూ[illegible] నెఱింగి యెవరు ప్రాబోధసూక్త
మాలిక రచించిరో యట్టి మహిత చరితు
లైన భక్తాంఘ్రిరేణుల నభినుతింతు॥

మఱ్ఱొన్ఱుం వేణ్డా మనమే మదిళరఙ్గర్
కఱ్ఱినమెయ్త్తకళలిణైక్కీళుఱ్ఱ
తిరుమాలై ప్పాడుంశీర్ తొణ్డరడిప్పొడియెం
పెరుమానై యెప్పొళుదుం పేశు॥

మనసా కోరకు మన్యం
బును శ్రీరంగపతి చరణముల దిగువను జే
రిన తిరుమాలెను రచియిం
చిన తొండరడిప్పొడియను శ్రేష్ఠుం దలంచుమా॥

తిరుమాలై పద్యములు.

తొండరడిప్పొడి యాళ్వార్

తిరువడిగళే శరణం.

తిరుమాలై పద్యములు.

కలినిలైత్తురై.

కావలిల్ పులనైవైత్తు కలిదన్నైక్కడక్కప్పాయ్న్దు
నావలిట్టుழదరుగిన్ఱోం నమన్ఱమర్ తలైగళ్ మీదే
మూవులగుణ్డుమిழ்న్ద ముదల్వనిన్నామంకఱ్ఱ
నావలిప్పుదైమైకణ్డాయరఙ్గమానగరుళానే॥

శా॥ శ్రీరంగాధిప ముజ్జగంబులఁగృప న్వీక్షింపఁ గ్రక్కంగఁజాల్
నీరమ్యాఖ్యను నేర్చికొన్న మహిమ న్వేయింద్రియవ్రాతమం
గారాగారమునందుఁ జేరిచిబళా కంజాత మిత్రాత్మభూ
ఘోరాకార మహాభటాళుల తలల్ద్రుంగంగ నర్తించెదన్. ౧

పచ్చైమామలైపోల్ మేని పవళవాయ్ కమలచ్చెఙ్గణ్
అచ్చుదా అమరరేఱే ఆయర్ దమ్ కొழுన్దేయెన్నుం
ఇచ్చువై తవిరయాన్ పోయ్ యిన్దిరలోగమాళుం
అచ్చువై పెఱినుం వేణ్డేన రంగమానగరుళానే॥

చ॥ మరకతవిద్రుమాబ్జముల మాడ్కినిగేరెడు విగ్రహాఖ్యనే
త్రరుచులయొప్పుగన్గొనెడు దానసుబొందెడు తృప్తికంటెనా
పరమసుఖాస్పదంబయిన పట్టణమేలినఁదృప్తిలేదు శ్రీ
కరయదువంశదీపక జగజ్జనరక్షక రంగనాయకా. ౨

వేదనూల్ పిరాయంనూఱు మనిశర్ దాం పుగువరేలుం
పాదియుముఱఙ్గిప్పోగుం నిన్ఱదిల్ పదినైయాణ్డు
పేదైపాలగనదాగుం పిణిపశిమూప్పుత్తున్బం
ఆదలాల్ పిఱవి వేణ్డేన రఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ జనులుశతాబ్దముల్ బ్రదుకఁ జాలిననిద్రసగంబుఁబోవుని
ల్చిన పెఱ సామువాల్యమును లేవయసున్నరిపూర్ణయావనం

తిరుమాలై పద్యములు.

బునుజరరుక్కుఞ్జుత్తుమృతిఁ బొందఁగఁ జేయునటంచుఁ దెల్పు శా
స్త్రనియమమట్టుగావునను జన్మము వేఁడను రంగనాయకా.

మొయ్త్తవల్ వినైయుళ్ నిన్ఱు మూన్ఱెళుత్తుడైయ పేరాల్
కత్తిరబన్దుమన్ఱే పరాఙ్గది కణ్డుకొణ్డాన్
ఇత్తనైయడియరానార్క్కిరఙ్గునమ్మరఙ్గనాయ
పిత్తనైప్పెఱ్ఱుమన్దో పిఱవియుళ్ పిణఙ్గుమాఱే॥

క॥ లలితపుపాపనిష్ఠులఁగృపానిరతాత్మకు లాళువారుల
త్యలఘుమతింగనుంగొనుచు నయ్యలుమీరలు రంగనాథునిం
దలఁపుఁడుక్షత్రబంధువను ధాత్రివిభుండొకమాఱురంగనిం ౪
దలఁపఁగఁబాపముల్గలఁగితక్షణ మాత్రన కాచెఁగాన రే.

పెణ్డిరాల్చుగఙ్గళుయ్ప్పాన్ పెరియదోరిడుంబై పూండు
ఉండిరాక్కిడక్కుంపోదు ఉడలుక్కే కరైందు నైందు
తణ్డుళాయ్మాలైమార్పన్ తమర్గళాయ్ప్పాడియాడి
తొణ్డుపూణ్డముదముణ్ణా త్తొళుంబర్ శోఱుగక్కుమాఱే॥

చ॥ పొలఁతులతోడిసౌఖ్యమును బొందుటకై ఘనదుఃఖవేదనల్
గలిగియురాత్రిభుక్తిఁగొని కామవికారముఁబొంది వేకువం
దలఁపఁగరానికష్టములఁదగ్గయుడయ్యెఁగ నేలబాలిశుల్
జలదనిభాంగురంగవిభు సంస్తుతిచేయుచుఁబ్రొద్దుపుచ్చుఁడీ.

మఱంశువర్ మదిళెడుత్తు మఱుమైక్కే వెఱుమైపూణ్డు
పుఱంచువరోట్టైమాడం పురళుంపోదఱియమాట్టీర్
అఱంచువరాగినిన్ఱ అరఙ్గనార్ కాట్చెయ్యాదే
పుఱంచువర్ కోలంశెయ్దు పుళ్కవ్వక్కిడక్కిన్ఱీరే॥

మ॥ వనజాక్షుండగు రంగనాథుని మదిన్వర్ణించి భావింపకో
జనులారా ఫలశూన్యజన్మములకే చాలంబ్రయత్నింతు రె
ట్లనఁగా నస్థిర హేయకాయముకె ముఖ్యత్వంబుకల్పించుచున్
జనఁబోషింతురుగ్రద్దలుందినునుమాంసంబున్మృతింబొందఁగన్. ౬

తిరుమాలై పద్యములు.

పులైయఱమాగినిన్ఱ పుత్తొడుశమణమెల్లాం
కలైయఱక్కఱ్ఱమాన్దర్ కాణ్బరో కేట్పరో తాన్
తలైయఱుప్పుండుశావేన్ శత్తియం కాణ్మినైయా
శిలైయినాలిలంగై శెఱ్ఱ తేవనే తేవనావాన్॥

ఉ॥ సారవిహీనబౌద్ధ ముఖజాతులవారల దైవతంబులన్
వారికదృష్టిశాస్త్రముల వైదికులొప్పరుచూడఁగావునన్
శ్రీరఘురాముఁడేసకల చేతనరక్షకుఁడంచునమ్ముఁడీ
సారమతిం బ్రమాణమును సల్పుదునాతలఁగోసికొంచొగిన్. ౮

వెఱుప్పొడుశమణర్ ముణ్డర్ విదియిల్శాక్కియర్గళ్ నిన్పాల్
పొఱుప్పరియనగళ్ పేశిప్పోవదే నోయదాగి
కుఱిప్పెనక్కడైయుమాగిల్ కూడుమేల్ తలైయైయాఙ్గే
అఱుప్పదేకరుమంకణ్డాయ్ అరఙ్గమానగరుళానే॥

మ॥ శివసంబంధులు బౌద్ధులున్ క్షపణులున్ శ్రీరంగధామేశ్వరా
యవివేకంబునదుష్టవాక్యముల నిన్నాడంగదుఃఖంబునే
య్యవెయాచోటును బాసిపోమరల దైవాధీనతన్జేరిరే
నివెసన్వారిఁదొలంగియుండెతల ఖండింపన్మహాకార్యమౌ. ౯

మఱ్ఱుమోర్ తెయ్వముణ్డో మదియిలామానిడఙ్గాళ్
ఉఱ్ఱపోదన్ఱినీఙ్గళ్ ఒరువనెన్ఱుణరమాట్టీర్
అఱ్ఱమేలొన్ఱఱియీర్ అవనల్లాల్ తెయ్వమిల్లై
కఱ్ఱినమేయ్త్తవెన్దై కఴలిణైప్పణిమినీరే॥

ఉ॥ జ్ఞానవిహీనులైనజనసంతతులార మఱొక్కదేవునిం
గానను నెక్కఁడేయనుచుఁగల్పమునందును దక్కమీరలుం
గానరు వేదసారమునఁగన్పడు నర్థమెఱుంగలేరు శ్రీ
మానితుఁడైననందసుతు మంజులపాదము లేభజింపుఁడీ. ౧౦

నాట్టినాన్ తెయ్వమెఙ్గుం నల్లదోరరుళ్ తన్నాలే
కాట్టినాన్ తిరువరఙ్గ ముయ్పవర్క్కుయ్యుంవణ్ణం

తిరుమాలై పద్యములు.

కేట్టిరేనంబిమీర్ కాళ్ గరుడవాగననునిర్క
చ్చేట్టైతన్ మడియగత్తు చ్చెల్వంపార్ త్తిరుక్కిన్ఱీరే॥

మ॥ వినుఁడీక్షుద్రములైన దేవతల సేవింపంగ నేలా జనా
ర్దనుతో దైవములన్యముల్సరియె యెద్దాన న్రమేశుండురం
గనిశాంతుండు శ్రితావనైకచణుఁడై గన్పట్టినన్యంబులం
జనులేకొల్వఁగ సంపదన్వలచి జ్యేష్ఠాదేవి సేవించుటా. ౧౦

ఒరువిల్లాలోఙ్గుమున్నీ రడైత్తులగఙ్గళుయ్య
చ్చెరువిలేయరక్కర్ కోనై చ్చెత్తనం శేవగనార్
మరువియపెరియకోయిల్ మదిళ్ తిరువరఙ్గమెన్నా
కరువిలే తిరువిలాదీర్ కాలత్తైక్కళిక్కిన్ఱీరే॥

మ॥ ధనువొంటన్ముడియూడుచుండెడు సముద్ర బొప్పబంధించి దై
త్యనికాయేశుని రావణాసురుని లోకానందసంధాయియై
యనిలోఁ గూల్చిన రాముఁడే మనల శ్రేయఃప్రాప్తులం జేయని
ల్చినరంగంబననేరకార్తిపడుచుం జిక్కుల్పడన్నేటికిన్. ౧౧

నమనుముర్కలనుం పేశ నరగిల్ నిన్ఱార్ గళ్ కేట్క
నరగమే శువర్కమాగు నామఙ్గళుడైయనంబి
అవనదూరరఙ్గమెన్నాదయర్త్తు వీళ్న్దళియమాన్దర్
కవలైయుట్పడుగిన్ఱారెన్ఱ దనక్కే కవర్గిన్ఱేనే॥

చ॥ శమనుఁడుముద్గలుండు సరసంబుగ మాటలనాడ నారకుల్
క్రమమునవిన్నమాత్ర నరకంబును స్వర్గముఁజేయఁజాలునా
మములుగలట్టివానిదగు మంజులదేశము రంగమంచు నే
మమునఁదలంప కేమఱచుమానవులంగని దుఃఖమొందెదన్. ౧౨

ఎఱియునీర్ వెఱికొళ్ వేలై మానిలత్తుయిర్ గళెల్లాం
వెఱికొళ్ పూన్తుళవ మాలై విణ్ణవర్ కోనైయేత్త
అఱివిలామనిశరెల్లామరఙ్గమెన్ఱళైప్పరాగిల్
పొఱియిల్ వాళ్ నరగమెల్లాం పుల్లెళున్దొళియుమన్ఱే॥

తిరుమాలై పద్యములు.

ఇలమీఁ[illegible]ంగలజీవులెల్లను గరంబింపైనసద్వాసనా
తులసీమాలికగల్గిసూరులకు సంతోషంబుగావించుశ్రీ
లలనాకాంతునుతింపఁగాఁ దెలివిచాలన్గానిమర్త్యాళులుం
దలఁపన్రంగమటంచునారకము భూస్థానంబుపిల్లైచనున్. ౧౩

వండినముఱలుంశోలై మయిలినమాలుంశోలై
కొణ్డల్మీదణవుంశోలై కుయిలినంకూవుంశోలై
అణ్డర్కోనమరుంశోలై యణితిరువరఙ్గమెన్నా
మిణ్డర్పాయ్న్దుణ్ణుంశోఱ్ఱై విలక్కినాయ్క్కిడుమినీరే॥

సీ॥ తుమ్మెదగుంపులు ఝుమ్మనుతోపులు
కేసులమూఁకలుక్రీడసలుపు
తోపులుమబ్బుల తుటుములప్రేవాలు
తోపులునుబికసందోహమధుర
రవములచేతను హావణిల్లుతోపులు
విబుధాధిపుఁడురంగ విభుఁడునమరి
యుండెడుతోపులు మండనంబుగఁగల
యట్టిదిశ్రీరంగ మనినుడువక

తే॥గీ॥ యున్నమూరజనంబులత్యున్నతంపు
కోర్కిభుజియించుచుండెడు కూడుబలిమిఁ
దీసిశునకంబునకువేయఁ దివురుఁడింక
బుద్ధిమంతులుమీరు సంపూర్ణమతిని. ౧౪

మెయ్యర్క్కేమెయ్యనాగుం విధియిలావిన్నైమెయ్ప్పాల
పొయ్యర్క్కేపొయ్యనాగుం పుట్కొడియుడైయకోమాన్
ఉయ్యప్పోముణర్వినార్ కట్కురువనైస్తుణన్దర్పిన్నై
అయ్యప్పాడఱుత్తోన్ఱుం తుగ్గనూరరఙ్గమన్నే॥

చ॥ అకలుషసత్యవంతులకు నాతఁడునట్లగునావలెన్నబ
ద్ధికులకబద్ధికుండగును దెల్పఖగేశ్వర కేతనుండెయా

తిరుమాలై పద్యములు.

సకలముతానెయొక్కఁడని చక్కనెఱింగినవారిశంకయుం
జెకలుచునట్టిసద్గుణగభీరుని దేశమురంగమేకదా. ౧౪

శూదనాయ్ కళ్ళ్ వనాగి త్తూర్ త్తరోడిశైన్ద కాలం
మాదరార్ కయర్ కణ్ణన్నుం వలైయుళ్ పట్టు అన్ను వేనై
పోదరేయెన్ఱు శొల్లి పున్దియిర్పుకున్దు తన్పాల్
ఆదరంపెరుగవైత్త అళ్హగనూరరజ్గమన్రే॥

చ॥ కపటినిజోరుఁడన్విషయ కాంతులచెల్మినిమచ్చికంటిపై
నపరిమితాశయన్వలను నంటిమునింగిననన్నుఁజేరఁబి
ల్చిపరమతృప్తిచిత్తమున లీలఁబొసంగఁగఁజేసియాదరం
బుపసతనందువెల్గనిడు పూర్ణునిదేశమురంగమేకదా. ౧౫

విరుంబినిన్రెత్తమాట్టేన్ విదియిలేన్ మదియొన్రిలై
ఇరుంబుపోల్ వలియనెంజమిరై యిఱైయురుకుంవణ్ణం
శురుంబమర్ శోలైశూళ్న్ద వరజ్గమాకోయిర్ కొణ్డ
కరుంబినైక్కణ్డుకొణ్డేన్ కణ్ణిణై కళిక్కుమారే॥

చ॥ మనసునువాక్కుకాయముల మాద్రియొకించుకలేదుమానసం
బినుమువలెంగఠోరమయి యెప్డుకరంగుచునుండుఁరీతిఁజూ
చినఘనచంచరీకములు చేరినతోపులు చుట్టియున్నరం
గనగరసంస్థితేశువును గన్గొను టేకనుదోయిజాంపాకో. ౧౬

ఇనిదిరైత్తివలై మోదవెఱియుంతణ్ పరవైమీదే
కనికిడన్దరవు శెయ్యుం తామరైకణ్ణనెమ్మాన్
కనియిరున్దనైయ శెవ్వాయ్ కణ్ణనైక్కణ్డ కణ్గళ్
పనియరుంపుతిరుమాలో వెళ్ళశెయ్ గేన్ పావియేనే॥

చ॥ పరమసుఖాస్పదంబయిన పాల్కడలిన్సయనించిలోకసం
స్మరణముచేయుచున్న పరమాత్ముఁడు సంశ్రితరక్షణార్థమై
స్థిరముగనుండురంగని ప్రతీకములంగనుఁగొన్నవశ్రువుల్
పొరలిస్రవించువ్యర్థుఁడయి పోయితినేమియొనర్తుబాపినే, ౧౭

తిరుమాలై పద్యములు.

కుడదిశై ముడియై వైత్తుక్కుణ దిశైపాదనీట్టి
వడదిశై పిన్బు కాట్టి త్తెన్ దిశైయిలఙ్గైనోక్కి
క్కడల్ నిఱక్కడవు ళెన్దైయరవణై త్తుయిలుమా కణ్
డుడ లెనక్కురుగు మాలో వెన్ శెయ్ గేనులగత్తీరే॥

ఉ॥ పడమటఁ బెట్టిమస్తకము పాదయుగంబును జాచితూర్పునన్
వడకడవీఁపుచూపి జమువంకను లంకఁ గటాక్షముంచి నే
ర్పడరభుజంగతల్పమున నంగముఁ జేర్చిన శౌరిఁ జూడనా [౧౯
యొడలుగరంగుచున్నయది యోజనులార యిఁకేమి సేయుదున్.

పాయునీరరఙ్గతన్నుళ్ పాంబణై ప్పళ్లికొణ్డ
మాయనార్ తిరునన్ మార్వుం మరగత వురువుం తోళుం
తూయతామరైక్కణ్ గళుం తువరితళ్ ప్పవళ వాయుం
ఆయశీర్ ముడియుం తేశుం అడియరోర్క్కగలలామే॥

చ॥ అనిశము పాఱుచుండెడు పయస్సునఁ జుట్టిన రంగమందు శే
షుని పయిఁ బండు రంగని విశుద్ధయురంబును శ్యామలాంగముం
వనజదళాక్షులొప్పెడు ప్రవాళనిభాధరమున్ భుజంబులున్
జనుమకుటంబు దాసులకుఁ జన్నె వియోగముఁ జెందిపోవఁగన్. ౨౦

పణివినాల్ మనమతొన్ఱిప్పవళవాయరఙ్గనార్క్కు
త్తుణివినాల్ వాళ్మాట్టాత్తొల్లైనెఞ్జే నీ శొల్లాయ్
అణియనార్ శెంబొనాయ వరువరై యనైయకోయిల్
మణియనార్ క్కిడన్దవాత్తై మనత్తినాల్ నినైక్కలామె॥

ఉ॥ సారవిహీనదుర్విషయ సంగతిమాని మనంబ చిత్తముం
వారిజనాభునందునిడి వారకచేరమి నీకనాదిగా
మేరువుఁ బోలుకోవెలను మేటివినీలమువంటిమేను పెం
పారఁగఁ గల్గు రంగవిభునందము వర్ణనఁ జేయ సాధ్యమే. ౨౧

పేశిత్తే పేశలల్లాల్ పెరుమైయొన్ఱుణరలాగా
వాశత్తార్ తఙ్గట్కల్లా లఱియలావానుమల్లన్

మాశఱ్ఱార్ మనత్తుళ్ళానై వణఙ్గినామిరుప్పదల్లాల్
పేశత్తానావదుణ్డోపేదై నెంజే నీశొల్లాయ్॥

ఉ॥ చెప్పెడువాసనేమరఁ జెప్పటకాకమఱొక్కటేమియుం
జెప్పఁగశక్యమేయనఘచేష్టులకంటె నెఱుంగవేమియున్
నెప్పెడువారిచిత్తముల నుండెడురంగనిఁగొల్చి స్వాంతమా
యెప్పుడునుంటబాగుగలదే వచియింపన దైన్యఁజెప్పుమా. ౨౨

కఙ్గైయిఱ్పునిదమాయ కావిరినడువుట్ పాట్టు
పొఙ్గునీర్ పరన్దుపాయుం పూంపొఴిలరఙ్గంతన్నుళ్
ఎఙ్గళ్మాలిఱైవనీశన్ కిడన్దదోర్ కిడక్కైక్కణ్డుం
ఎంగనుమఱన్దువాఴ్గే నేఴైయే నేఴైయేనే॥

చ॥ సురనదికంటెఁబావనతఁజొప్పడుచుండుకవేరకన్యకాం
తరమునరమ్యమౌను పవనంబులుగల్గినరంగమందునీ
శ్వరుఁడునుమాకురక్షకుఁడు సర్వముపైశయనింపఁజూడనే
కరణినివిస్మృతింబొరసి కానఁగసౌఖ్యమ దెట్లుశక్తుఁడన్. ౨౩

వెళ్ళనీర్ పరన్దుపాయుం విరిపొఴిలరఙ్గంతన్నుళ్
కళ్వనార్ కిడన్దవాఱుం కమలనన్ముగముంకణ్డుం
ఉళ్ళమేవలియైపోలు మొరువనెన్ఱుణరమాట్టా
కళ్ళమేకాదల్ శెయ్దున్ కళ్ళత్తేకఴిక్కిన్ఱాయే॥

మ॥ జలముందీరముమీఱిపాఱఁగను విస్తారంబులైనట్టితో
పులచేనెప్పెడురంగమందుఁ గపటంపువృత్తినాశౌరికుం
డలిపైఁబండినభంగిఁగన్గొనియు స్వాంతంబాకఠోరత్వముం
దెలియంజాలవుపుత్తుదొంగతన మందేనిల్పికాలంబహా. ౨౪

కుళిత్తుమూన్ఱనలై యోంబుం కుఱికొళన్దణమైతన్నై
ఒళిత్తిట్టేనెన్ కణిల్లై నిన్ కణుంపత్తనల్లేన్
కళిప్పదెన్ కొణ్డునంబీ కడల్వణ్ణా కదఱుగిన్ఱేన్
అళిత్తెనక్కరుళ్ శెయ్ కణ్డాయరఙ్గమానగరుళానే॥

తిరుమాలై పద్యములు.

ఉ॥ స్నానములగ్నికర్మములు సల్పెడివిప్రకృతంబులైననుం
బూనియొనర్పనీపయిని భ్రాంతిగబత్తియు లేదుపూర్వమే
దానను బొందుదున్వికచ తామరసాక్షుని నిన్నుఁగూటుడం
గాననుఁజేరఁజీరి కృపఁగావుము కస్తురిరంగనాయకా. ౨౫

పోదెలాంపోదుకొణ్డు౯ పొన్నడిపునైయమాట్టే౯
తీదిలామొழிగళ్ కొణ్డు౯ తిరుక్కుణంశెప్పమాట్టే౯
కాదలాల్ నెంజమ౯బు కలన్దిలేనదుతన్నాలే
ఏదిలేనరఙ్గర్కెల్లే యె౯ శెయ్వా౯ తోన్ఱినేనే॥

చ॥ విరులు భవత్పదాబ్జముల వేడ్కసమర్పణ చేయఁజాలనే
దురిత విహీన వాక్యములతో గుణముల్నుడువంగఁజాలసం
బరమునఁ బ్రేమముంగలసి వర్తిల నొక్కటిలేనివాఁడ శ్రీ
హరికిని నేమిసేయుటకు హాజని యించితివ్యర్థుఁడైభువి౯. ౨౬

కురఙ్గుగళ్ మలైయైనూక్క కుళిత్తుత్తాంపురణ్డిట్టోడి
త్తరఙ్గనీరడైక్కలుత్ఱ శలమిలావణిలంపోలే
మరఙ్గళ్ పోల్ వలియనెంజం వంజనే౯ నెంజుతన్నాల్
అరఙ్గనార్ కాట్చెయ్యాదే యళియత్తేనయక్కిన్ఱేనే॥

చ॥ వనచరవీరులద్రులనవారణఁ దేనుడుతజ్జలంబులో
మునిఁగియుమృత్తికంబొరలి మూసెనుసందుల వేగ నేగియా
పనివినియున్న పీరుహము భాతిఁగఠోరతనున్న మానసం
బునుగలధూర్తుఁడన్న బిపోయితిఁగాఁబనిసేయ శౌరికి౯. ౨౭

ఉంబరాలఱియలాగా వొళియుళారానైక్కాగి
చ్చెంబులాలుణ్డువాழும் ముదలైమేల్చీఱివందాయ్
నంబరమాయతుణ్డే నాయ్గళోంశిఱుమైయోరా
యెంబిరార్కాట్చెయ్యాదే యె౯ శెయ్వా౯ తోన్ఱినేనే॥

చ॥ జలజభవాదులుం దెలియఁజాలని కాంతిమయంబు మందిరం
బలవడఁగల్గు శౌరి కరియామి మమ్ముందిని యుండు నక్రముం

బాలియఁగఁజేసినట్టిగుణపూర్ణుఁడు మామకనీచకృత్యముల్
దలఁపనిరంగనాథునకు దాస్యముఁజేయనిజన్మమేటికిన్. ౨౮

ఊరిలేన్ కాణియిల్లై యుఱవుమఱ్ఱొరువరిల్లై
పారిల్ నిన్ పాదమూలం పఱ్ఱిలేన్ పరమమూర్త్తి
కారొళివణ్ణనేయెన్ కణ్ణనేకదఱుగిన్ఱేన్
ఆరుళర్ కళైకణమ్మా వరఙ్గమానగరుళానే॥

ఉ॥ ఊరును లేదు మాన్యమగునుర్వితలంబును లేదు బంధులె
వ్వారును లేరు నీచరణవారిజమూలముఁబట్టలేదుకం
సారి సముద్రవర్ణ నరకాంతక నామొఱయాలకించువా
రేరిఁకనీవెగక్కఁగరుణించవె కస్తురిరంగనాయకా. ౨౯

మనత్తిలోర్తూయ్మైయిల్లై వాయిలోరిన్ శొల్లిల్లై
శినత్తినాల్ శెఱ్ఱం నోక్కి తీవిళివిళివన్ వాళా
పునత్తుళాయ్మాలైయానే పొన్నిశూళ్తిరువరఙ్గా
ఎనక్కినిక్కదియెన్ శొల్లాయ్ యెన్నైయాళుడైయకోవే॥

చ॥ మనమునఁబారిశుద్ధ్యమును మాటలయందలిమార్దవంబు లే
దనిశము కోపయుక్తమగు నక్షులనిప్పులురాలఁజూచుచుం
దునువనమాలి రంగపతి త్రోవయునాకుఁజనంగనెద్దియో
చనువున నానతీవలయుసారసలోచన దాసుపైఁగృపన్. ౩౦

తవత్తుళార్తమ్మిలల్లేన్ తనంపడైత్తారిలల్లేన్
ఉవర్త్తనీర్పోలవెన్ఱన్ ఉఱ్ఱవర్క్కొన్ఱుమల్లేన్
తువర్త్తశెవ్వాయినార్క్కే తువక్కఱత్తురిశనానేన్
అవత్తమేపిఱవిదన్దా యరఙ్గమానగరుళానే॥

చ॥ ధనముగలాఁగిలోనయినఁ దాపససంఘములోననైనఁ జే
రను లవణోదకంబువలె రంజిలఁజేయ నుబంధువర్గమున్
వనదవినీలవేణులకు వశ్యుఁడనై తగుచోరవృత్తి చే
తనుమనునాదుజన్మము వృథాగతమయ్యెను రంగనాయకా. ౩౧

తిరుమాలై పద్యములు.

ఆర్త్తువణ్డలంబుం శోలైయణి తిరువరఙ్గంతన్నుళ్
కార్త్తిరళనైయమేని క్కణ్ణనేయున్నైక్కాణుం
మార్క్కమొన్ఱఱియమాట్టా మనిశరిఱ్ఱురిశనాయ
మూర్క్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్ మూర్క్కనేన్ మూర్క్కనేనే॥

ఉ॥ భృంగసమూహఝంకృతులఁ బేర్చినతోపులఁ జుట్టియున్న శ్రీ
రంగములోపలన్జల ధరప్రతిమానశరీర సత్కృపా
పాంగనినుంగనుంగొనెడు పద్ధతిలేనిమనుష్య కోటిలో
నంగడుమూర్ఖుఁడజ్ఞెడు మనస్కుఁడవచ్చితినే నెమూర్ఖుఁడన్. ౩౨

మెయ్యెల్లాంపోగవిట్టు విరికుழలారిఱ్పట్టు
పొయ్యెల్లాంపొదిన్దుకొణ్డ పోట్కనేన్ వన్దునిన్ఱేన్
అయ్యనేయరఙ్గనేయున్నరుళెన్నుమాశైతన్నాల్
పొయ్యనేన్ వన్దునిన్ఱేన్ పొయ్యనేన్ పొయ్యనేనే॥

ఆ॥ సత్యముపోనడంచియు విశాలశిరోజలస్త్రీలఁగూడినే
నిత్యమసత్యమంతయును నేర్పునఁజేర్చినలజ్జలేనినా
కృత్యమెఱుంగలేకెదుటి కింజనుదెంచితిరంగనాథనీ
వ్యత్యయశూన్యమౌ కృపనువచ్చితినే నెయసత్యవంతుఁడన్ ౩౩

ఉళ్ళత్తేయుఱైయుమాలై యుళ్ళువానుణర్వొన్ఱిల్లా
కళ్ళత్తేనానుందొణ్డాయ్ త్తొణ్డుక్కేకోలంపూణ్డేన్
ఉళ్ళువారుళ్ళత్తెల్లా ముడనిరున్దఱిదియెన్ఱు
వెళ్గిప్పోయెన్నుళ్ళేనాన్ విలవఱచ్చిరిత్తిట్టేనే॥

ఉ॥ చిత్తమునందువాసమును జేసెడుశ్రీహరినీప్రభావమున్
సత్తునెఱింగిసంస్మరణసల్పెడివారల జ్ఞానమందుఁగిం
చిత్తును లేనిదొంగనయిచేయఁగడంగితినుత్తమార్గమౌ
భక్తినినంతనిన్దెలిసిప్రక్కలుప్రీలఁగఁబోయితింద్రపన్. ౩౪

తావియన్ఱులగమెల్లాం తలైవిళాక్కొణ్డవెన్దాయ్
శేవియేనున్నైయల్లాల్ శిక్కెనచ్చెఙ్గణ్మాలే

ఆవియేయముదేయెన్ఱు నారుయిరనైయవెన్ఱాయ్
పావియేనున్నైయల్లాల్ పావియేన్ పావియేనే॥

చ॥ అమృతమురీతిభోగ్యమయి యాయువునాకయియొప్పునీవుసం
భ్రమముననాబలింగెలువప్రాస్వశరీరముఁ దాల్చునో త్రివి
క్రమనినుఁదప్పనిశ్చయముగాఁగొలువన్ఱతిదైవతంబుగం
గమలదళాక్షరక్షక జగన్నుతపాపిని నే నెపాపినే. ౩౭

మఱ్ఱార్క్కన్ఱవరై మునేన్ఱుం మైందనే మదురవాఱే
ఉఱ్ఱార్క్కన్ఱపోలనోక్కు ముడైయవర్క్కవలైయుట్పట్టు
ఉఱ్ఱార్కిన్ఱేర్కెన్నైనోక్కా దొళిందవదేయన్నైయన్ఱే
అఱ్ఱార్కిన్ఱేనాదిమూర్తి యరంగమానగరుళానే॥

ఉ॥ గోత్రమునున్న వర్షమునకుం దగనాశ్రితరక్షణార్థమై
ఛత్రముభాతిఁదాల్చినప్రశస్తబలా మృగశాబకాక్షులా
పాత్రలవాగురిందగిలిబాధలఁ బొందెడునన్ను నీకృపా
పాత్రునిఁజేయవేల నినుఁబల్మఱు వేఁడెదరంగనాయకా. ౩౮

తెళివిలాక్కలఙ్గనీర్ శూళ్ తిరువరఙ్గత్తుళోఙ్గుం
ఒళియుళార్ తామేయన్ఱే తన్దైయుంతాయుమావార్
ఎళియదోరరుళుమన్ఱే యెన్తిఱత్తెంబిరానార్
అళియనంపైయ్యలెన్నా రమ్మవోకొడియవాఱే॥

చ॥ నిడువకపాలుచుండెడు కవేరసుతాయుతరంగమందుఁబెం
పడరెడుతేజముంగలుగు నాహరియేజనకుండుతల్లియుం
దడవఁగనాకగుంగృప కదాయుపకారకుఁ డైనస్వామినా
బుడుతఁడువీఁడటంచుఁదలపోయ వదెంతటిక్రూరచిత్తమో ౩౯

మేంపొరుళ్ పోగవిట్టు మెయ్మ్మైయై మిగవుణర్న్దు
ఆంబరిశఱిన్దుకొణ్డు ఐంపులనగత్తడక్కి
కాంబఱత్తలైశిరైత్తున్ కడైత్తలైయిరున్దువాళుం
శోంబరైయుగత్తిపోలుం శూళ్పునలరఙ్గత్తానే॥

తనహంకారవర్ధకమైన యర్థంబు
చక్కఁగాఁబోఁగొట్టిస్వస్వరూప
యాథార్థ్యసుజ్ఞాన మమరవిచారించి
యోగ్యప్రకారంబునెఱిఁగి నెఱింగి
పంచేంద్రియముల నేర్పడహృదినణంచియు
పాయాంతరములను బరగఁగోసి
త్వత్కటాక్షద్వార పరతంత్రులై నిల్చి
సుగుణానుభవచింతఁజొక్కుచుండు

తే॥గీ॥ వారలనునిత్యసూరులవలెను నెట్టు
లాదరించెదరో మీరలట్లునన్నుఁ
గృపకుఁబాత్రునిఁ జేసిరక్షింపుఁడార్త
జనశరణ్యుఁడ శ్రీరంగశాయికృష్ణ. 3౮

అడిమైయిఱ్కడిమైయిల్లా వయఱ్పచ్చత్తుప్పేదిమారిల్
కుడిమైయిఱ్కడిమైపట్ట కుక్కరిఱ్పిఱప్పరేలుం
ముడియినిఱ్ఱ్ఱ్ళపంవైత్తాయ్ మొయ్కళ్ఱర్కణ్ణబుశెయ్యుం
అడియరైయుగత్తిపోలు మరఙ్గమానగరుళానే॥

సీ॥ శ్రీరంగనాయకా శ్రితజనావనదక్ష
త్వద్దాస్యమందలి పట్టులేని
యన్యులుగానుండు నట్టిచతుర్వేదు
లైనవిప్రులకంటె నాదినాల్గు
వర్ణస్థులకునతి వాంఛదాస్యముచేయ
గడఁగుచండాలుల కంటెహీను
లుగనుండువారల లోజనించినయట్టి
వారైనదులసిని గోరిపాద

తే॥గీ॥ ములకు ప్రేమసమర్పింప మొనసికాతు
వారినని ప్రమాణముసేయు వానికరణి

దులసిశిరమునఁదాల్చి సంతోషమొందు
చున్న వాఁడవయట్టి దాసులనుగాంచి. ౩౯

తిరుమణిమార్బని నైన చ్చినైయుట్ తిగబ్బువైత్తు
మరువియమన త్తరాగిళ్ మానిలతు యిర్గ శెల్లాం
వెరువుఱక్కొండ్రు శుట్టి ట్టిట్టియవినైయరేలుం
అరువినైప్పయనదుయ్యా రరజ్గమానగరుళా నే॥

శా॥ శ్రీవత్సంబునులక్ష్మియు నం జెన్నొందుశ్రీరంగని
న్భావంబందలినిల్పియెప్పుడనుసం భావించువారైనభూ
జీవాళిన్వెఱ చెందఁగాఁదునుము దుష్కృత్యాత్ములైరైనముఁ
శ్రీవర్ధిల్లఁగనట్టిపాపులఁగృపంజేసేతరక్షింపవే. ౪౦

వానుళారతియలాగా వావెన్బరాగిప్పి
తేనుళాంతుళబమాలై చ్చెన్నియావెన్బరాగిల్
ఊనమాయినగళ్ శెయ్యు మూనకారగర్గళేనుం
పోనగం శెయ్ద శేడం తరువరేల్ పునితమన్రే॥

మ॥ పరమేష్ఠ్యాదిసుపర్వకోటికిఁదలంపన్శక్యముంగానిశ్రీ
కరవైకుంఠనికేతనాయనుచు వర్ణించువారైనదు
ష్కరకృత్యంబులుగల్గుబోయలైనన్నుం భుక్తశేషాన్నముం
బరమప్రీతినొసంగిరేనినపుడే పాపంబులంబాయనే. ౪౧

పఴుదిలావొఴుకలాగ్రి పలశదుప్పేదిమార్కళ్
ఇఴిగుల త్తవర్గళేలు మెమ్మడియార్గళాగిల్
తొఴుమినీర్కొడుమిన్ కొణ్మిన్ ఎన్రునిన్నొడుమొక్క
వఴిపడవరుళినాయ్పోల్ మతిట్ తిరువరజ్గత్తానే॥

సీ॥ ఆచారవంతులైయమరిచతుర్విధ
వేదపారాయణవిప్రులార
హీనకులంబునందెసఁగజనించిన
వారైనమాదాసులైరయేని

తిరుమాలై పద్యములు.

వారిస[illegible]పాటిగారూఢభక్తిని
జేసేవింపుడీ చెలఁగిమీరు
ష్ఠానంబువారికిఁబూనికనొసఁగుఁడే
వారియొద్దఁగొనుండువలసినయెడ

తే.గీ. ననుచునేర్పడనిర్విథంబునవచించి
నీకువారికిభేదంబులేకయుంటఁ
దెలిపిసన్మార్గములనుబోధించిమించు
నీదయాగుణమెంత వర్ణింతురంగ. ౪౨

అమరవోరజ్గమాహుం వేదమోర్నాన్గుమోది
త్తమర్కళిత్తలైవరాయ శాదియన్దణర్గళేనుం
నుమర్గళైప్పళిప్పరాగిల్ నొడిప్పదోరళవిలాజ్గే
అవర్గళ్తాంవులై యర్పోలు మరజ్గమానగరుళానే॥

చ. అలవుననాల్గువేదములు నంగములాఱునభ్యసించిభ
క్తులసభలోనమేటియయితోచెడి గోత్రముకల్గినట్టిబా
పలునయినంద్వదీయులగుభక్తులనిందయొనర్చిరేనినీ
చులగుదురప్పుడక్కడనె చోద్యమురంగధరాధినాయకా. ౪౩

పెణ్డులాంశడైయినానుం పిఱమనుమున్నైకాక్కణ్బాణ
ఎణ్ణిలాపూళియాపూళి తవంశెయ్దార్వెళ్గినిర్ప
విణ్డులార్వియప్పవన్దు వానైక్కణ్డరుళై ప్పూన్ద
కణ్ణఞాళునైన్నైయన్నో కళైగణాక్కరుదుమాఱే॥

ఉం. హిరణ్యగర్భరుద్రులెప్పుడిందిరేశనిన్నునుం
దరంబుగాకకన్గొనంగఁదత్తరింపసూరుల
బ్బురంబునొందివచ్చి హస్తిఁబ్రోచినట్టిరక్షకా
ధరనల్దంపరజ్ఞులద్భుతంబు నిన్నమాన్యగాఁ. ౪౪

వళవెళ్ళుంతవళమాడ మదురైమానగరంతన్నుట్
కవళమాల్యానైకొన్ఱ కణ్ణనైయరజ్గమాలై

తిరుమాలై పద్యములు.

త్రిశవత్తొణ్ణాయిరత్తొ కకిర్ తొణ్డరడిప్పొడిశొక్
ఇశ్శైయ పుణ్ణ కవి దైయేలు మెంబి రార్క్కు నియవ

సీ॥ సుందరత్వంబునసొబగొందుమేడల
రమణీయమగుమధురాపురమున
భోగ్యంబులగువస్తువులచేమదించిన
కువలయాపీడమన్కుంజరమును
జంపియాశ్రితులనుసంరక్షణముచేసి
నట్టికృష్ణుండెయస్మదాదులకును
శ్రీరంగమనుమహాక్షేత్రంబునందలి
నంబెరుమాళ్లనునామమునను
వెలఁగుశౌరికిఁదులసీదళవిషయకైం
కర్యంబునందవగాహులయ్యు
శేషత్వమనియెడుసిరిగల్గుతొండర
డిప్పొడియాళ్వారులొప్పవిన్న
పమురూపమగునీప్రబంధంబుదోషయు
క్తకవిత్వమైనను ధర్మయుక్తి
మనస్వామినంబెరుమాళ్ళకుభోగ్యమై
నట్టిప్రకారమేమందుననిరి

తే॥గీ॥ అట్టితిరుమాలె యాంధ్రఁబునందుఁదెలిసి
తెలియకరచించినాఁడనుదెలివిలేని
శేవపెరుమాళ్ళనెడునామధేయయుతుఁడ
రంగనాథభవద్దయారసముచేత.

తిరుమాలై పద్యములు.

వాళ్ళి తిరునామములు.

మడిప్పదియుర్ వాళ్వవన్దోన్ వాళియే
మార్గళ్కేట్టైనాళ్ వన్దుదిత్తోన్ వాళియే
తే.గీ. నన్నార శూళ్రఙ్గరైయే దెయ్వమెన్ఱాన్ వాళియే
నీరుమాలైయియ్యెన్బాన్ శెప్పినాన్ వాళియే
పణ్డుతిరుప్పళ్ళియెళుచ్చి ప్పుత్తురైత్తాన్ వాళియే
పావైయర్గళ్ కలవితనై ప్పళిత్తశెల్వన్ వాళియే
తొణ్డుశెయ్దుతుళ త్తాల్ తులఙ్గినాన్ వాళియే
తొణ్డరడిప్పొడిప్పెరుమాన్ తుణైప్పదఙ్గళ్ వాళియే.